పబ్లిసిటీ

"కీర్తిప్రియ"

బుష్‌కోటు నడుస్తూంది. బుష్‌కోటు మీద ప్రేయసీ ప్రియులు గాలిలో తేలిపోతున్నారు. అలల మధ్య పడవల్లా ఆ నాగరీకుని వీపుమీద నాట్యం చేస్తున్నారు. 'సర్వం విష్ణుమయం జగత్' అన్నట్టు, ఎటువైపు చూసినా అటువంటి బుష్‌కోట్లే! వాటి మీద ఆ ప్రేయసీ ప్రియులే!

'హుం మారిపోతూంది లోకం' అనుకున్నాను ఎదురుగా ఛాతీ విరుచుకొని వస్తున్న యువకుణ్ణి చూసి. అతని గుండెలమీద నిర్భయంగా ముద్దుపెట్టుకొంటున్న నాయకీ నాయకుల్ని చూసి నవ్వుకున్నాను. ట్వెంటియత్ సెంచరీ బీ. సి. లో వుండాల్సిన నావంటి మఫ్స్ యింకా ఆ మహానగరంలో వుంటున్నందుకు కాబోలు అసహ్యాన్ని వెలిబుస్తూ వెళిపోయాడా యువకుడు.

మెల్లిగా నడుస్తున్న నన్ను దూసుకుపోయింది, హైహీల్సు షూష్‌మీద అయిదడుగులు పాడవున్న ఓ హంసగమన. జంటలగా పోతున్నారు దంపతులు. వింతగా షాపులవైపూ రోడ్లవైపూ భవనాలవైపూ చూస్తున్నారు కొందరు, ఆ పరిసర ప్రాంతాలనుండి ఆ మహానగరం చూసి జన్మ తరింపజేసుకోవడానికి వచ్చిన యువకులు. సెమీ సూట్లూ, ఫుల్ సూట్లూ, బుష్ కోట్లూ, గౌన్లూ, చీరలూ వస్తున్నాయి వెళ్తున్నాయి. వాక్స్‌హాల్, మోరిస్, ఆస్టిన్, ఫోర్డ్, స్టుడెబీకర్, ప్లిమత్ యింకా ఎన్నో ఎన్నో కార్లూ, ట్రాంలు వింత వింత శబ్దాలతో అటూ యిటూ పరుగెడుతున్నాయి.

వేగంగా వస్తున్న ఆ మోటారు సైకిల్‌కి నేను 'సెంట్రల్ కేఫ్' పక్క నుంచి పోతుండగా టక్కున బ్రేక్ పడ్డది. ఆలోచనలకి సడెన్ బ్రేక్ వేసి ఆగిన మోటారు సైకిలు మీదున్న ఆసామీవైపు చూశాను. చూసి అతను రామారావు కాదేమోననుకొని మళ్ళీ ఒకసారి జాగ్రత్తగా చూశాను అవును రామారావే!

సుందర్ సోపు మేన్యుఫాక్చరింగ్ కంపెనీ పబ్లిసిటీ ఆఫీసర్ రామారావ్.

వచ్చే నాటక ఏ ఖైరూ పాయలతో నాలాగే ఆమహానగరంలో కష్టంగా కాలం గడుపుతున్న నా ఆప్తమిత్రుడు రామారావ్.

వాడికొచ్చే జీతంతో మోటారు సైకిలుకు పెట్రోలు కొనగలడా? పోనీ ఎరువుగా ఎవరిదగ్గరైనా తీసుకొన్నాడేమో అనుకోటానికి నిన్న మొన్నటివరకు వాడికి మోటారు సైకిలు నడపడం రాదే!

'ఎప్పుడు రావటం యింటినుండి?' అన్నాడు రామారావ్.

'ఉదయమే!'

'అందరు బాగున్నారా?'

'ఆ!... కాని నువ్వు మోటారు సైకిలెప్పుడు కొన్నా' వన్నాను. తెలుసుకుందామనే ఆసక్తి కొద్దీ.

'అ అయితేరా చెప్తాను' అంటూ రామారావు ఎదుటనున్న 'సెంట్రల్ కేఫ్' లోకి నడిచాడు. అనుసరించాను.

లోపల చాలా హడావిడిగా వుంది. స్త్రీ, పురుషవ్యత్యాసం లేకుండా పకపకలు, వికవికలుతో టిఫిను తింటున్నారు. కాఫీలు తాగుతున్నారు. మెల్లగా సంభాషణ కనువుగా వుండే ఒక మూలనున్న టేబిల్ దగ్గరకు వెళ్లాను. ఇద్దరం తిష్ట వేశాం.

'టూ ప్లేటు రసగుల్లా' అన్నాడు వచ్చిన సర్వర్‌తో రామారావ్.

'నీవు లీవుపెట్టి యింటికి వెళ్ళి ఎన్నాళ్లయింది' అనడిగాడు నన్ను.

'మూడు నెలలు. నాగొడవంతా చెపుతాగాని ముందునీ మోటారు సైకిల్ సంగతి చెపుదూ, వినాలని చాలా కుతూహలంగా వుంది.'

'ఏముంది. అ మధ్య నాలుగయిదు మాసాల క్రిందట నీతో చెప్పంటాను. మా కంపెనీ దివాలా తీసేస్థితిలో వుందనీ, నా వుద్యోగం ఊడేటట్టుందనీని. జ్ఞాపకముందా?'

'ఆ! ఒకనాడు మేనేజరెదో గొడవ పెట్టాడన్నావ్.'

'గొడవా? ప్రయివేటు రూములోకి పిలిచి బండబూతులు తిట్టేను. 'నా బి. య్యే దమ్మిడీకి మార' దన్నాడు. 'కనికరించి వుద్యోగమిస్తే తిని కూర్చుంటున్నావా?' అన్నాడు. పబ్లిసిటీ లోపంవల్ల వ్యాపారమందగిస్తే వెంటనే యింటికి దారితీయాల్సిందే' నన్నాడు.

'సర్వర్ రసగుల్లా తెచ్చి ఎదుటపెట్టాడు.

'ఆ విషయం నీతో చెప్పిన మర్నాటి నుంచీ ఆలోచించాను, వుద్యోగం ఎలా నిలబెట్టుకోవడమా అని. మూడురోజులు పోయాక ఓ ఆలోచన తట్టింది. మర్నాడు ఆఫీస్‌కు వెళ్లిన వెంటనే మేనజర్ని కలుసుకున్నాను. పబ్లిసిటీకి ఓ థౌజండ్ రుపీస్ సేంక్షన్ చేయమన్నాను. మొదటలో చిరుబుర్రుమన్నాడు. సంగతి వివరంగా చెప్పాను.' అని రామారావు స్పూన్‌తో కొంత రసగుల్లా నోట్లో వేసుకున్నాడు.

'ఆ సంగతేంటో నాకు కూడా కాస్త వివరంగా చెపుదూ' అన్నాను తింటూ వింటూన్న నేను.

'నా ప్లాన్ ఏమిటంటే, యీ మధ్య వస్తున్న ప్రతి పిక్చర్‌లోనూ దర్శనమిస్తున్న 'బిజిలీ' వుంది కదూ? ఆవిడ మా 'సుందర్ సోప్' వాడుతున్నట్టూ అందువల్ల ఆమె అందం దినదిన ప్రవర్ధమానం అయిపోతున్నట్టూ ఓ టెస్టిమోనియల్ ఆవిడ ఫోటోతోపాటు ముద్రింపించిన బుష్‌కోటు బట్ట 'అరుణా మిల్సు'లో తయారు చేయించడం, ఆబట్ట హోల్ సేల్ డిస్ట్రిబ్యూషను మా కంపెనీ తీసుకోవడమునూ.'

రసగుల్లా కానిచ్చేసి వచ్చిన సర్వర్‌కి పకోడి ఆర్డరు యిచ్చి మళ్ళీ ప్రారంభిచాడు రామారావ్.

'ఆ మేనేజరు మనసులో సంతోషించినా పైకి కనపడనీకుండా అవన్నీ అరేంజ్ చేసుకురమ్మన్నాడు. ఆ సాయంత్రమే 'బిజిలీ' యింటికి వెళ్లాను. ఆవిడ యింట్లో లేదు. చాలా ఎంగేజ్ మెంట్సుంటున్నాయట. రోజుకి అయిదారు గంటలకన్నా ఎక్కువ నిద్రపోవడానికి కూడా టైమ్ చాలడం లేదట. ఆదివారం సాయంకాలం మూడున్నరా, నాలుగు గంటలకు వస్తే కలుసుకోవచ్చని చెప్పారు. ఆరోజే వచ్చేశాను.'

'ఆదివారం సాయంత్రం మేనేజర్ దగ్గిర పుచ్చుకొన్న పైసా జేబులో వేసుకొని బిజిలీ యింటికి వెళ్ళాను. ఆవిడ బీచ్ షికారుకి కాబోలు అప్పుడే బయలుదేరుతూంది.

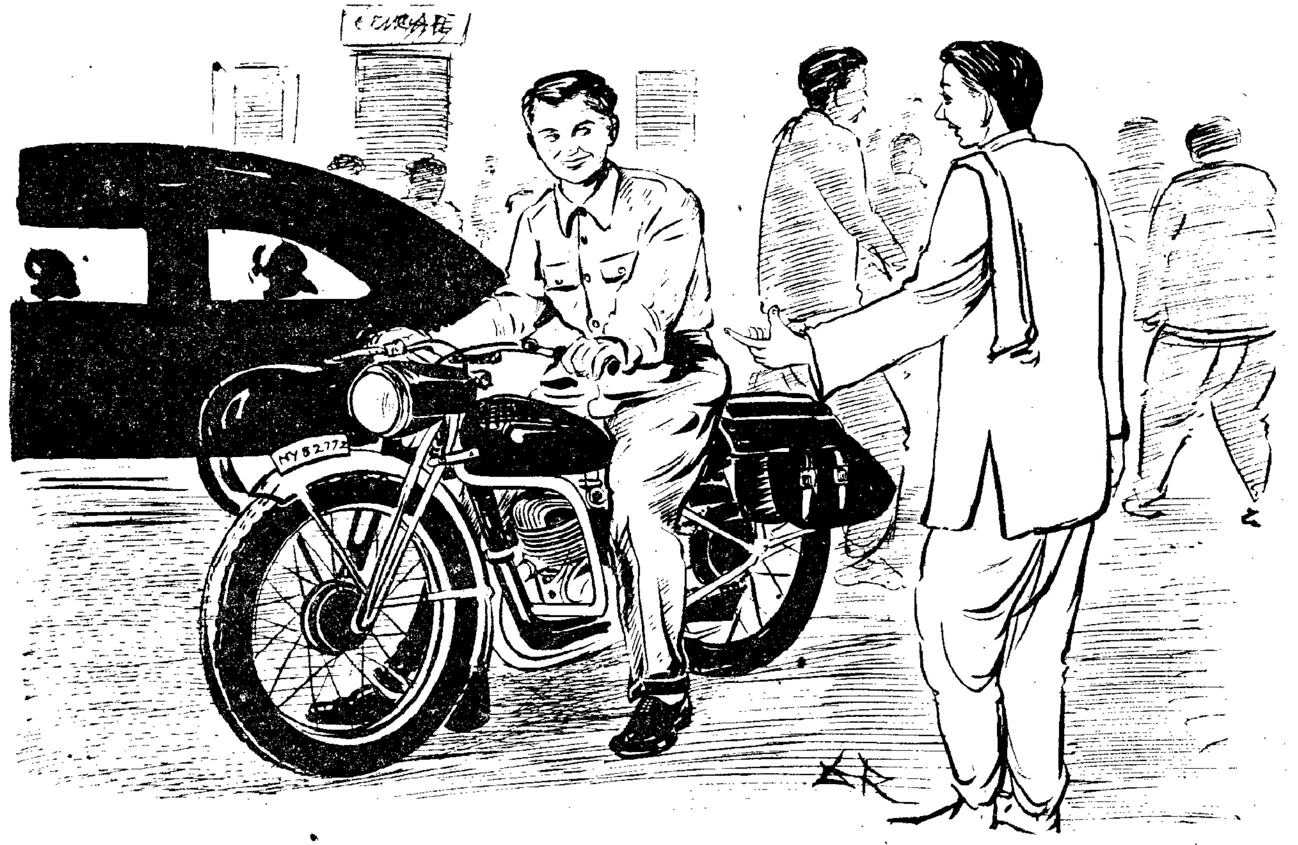

ఆలోచనలకి సడన్ బ్రేక్ వేసి ఆగిన మోటారుసైకిలు మీదున్న ఆసామివైపు చూశాను. అతను రామారావే!

విషయం తెలియజేసి టెస్టిమోనియల్ మీద సంతకం చేయనున్నాను. ఓ వెయ్యి రూపాయలిమ్మంది. అతికష్టంమీద అయిదువందల రూపాయల కొప్పించి పైసా చెల్లించి ఆవిడ సంతకం పెట్టించాను. ఆవిడదగ్గరున్న రకరకాల ఫొటోలలో 'వెకై' బుష్‌కోట్ తొడుక్కొని తీయించుకొన్న ఓ బస్ట్ ఫోటో ఆమెది తీసుకొన్నాను.'

పకోడీ కొస్త తిని మళ్ళీ ప్రారంభించాడు.

'మర్నాడు 'అరుణా మిల్స్'వారిదగ్గరకు వెళ్లి బుష్‌కోట్ బట్టనుగురించి మాట్లాడాను. వాళ్లు బట్టంతా మీ కిచ్చేయడానికి అభ్యంతరంలేదు గాని మీరు దానిని అమ్మడానికి లైసెన్సపి సంపాదించాలన్నారు. అవన్నీ మేం చూసుకుంటామని ఒప్పించి అయిదు వందలు ఎడ్వాన్సుకింద పే చేసి అగ్రిమెంటుమీద సంతకాలు చేయించాను. అయిదు వేళ్లసుద్ద పదిహేనురోజులలో తయారయివచ్చింది. ఈలోగా మా కంపెనీవాళ్లు బట్ట అమ్మడానికి లైసెన్స సంపాదించారు."

"ఇంకేముంది నెలతిరక్కుండానే బుష్‌కోట్ బట్ట బజారులోకి వచ్చింది. బుష్‌కోట్ తొడుక్కొన్న బిజిలీ బొమ్మ! దానికింద బిజిలీ టెస్టిమోనియల్! అన్ని ముఖ్యపట్నాలలోను చిల్లర వర్తకులకమ్మేశాం. మార్గదర్శకుడొకడుండాలని చూడడానికివచ్చిన మాబావమరిదిచేత ఓ బుష్‌కోట్ వేయించి రెండు రోజులు మెయిన్ రోడ్లమీద తిప్పాను. మూడవరోజుకల్లా టౌన్‌లో ప్రతినాగరికుడి శరీరంలో అర్ధభాగంమీద—

"బిజిలీ చెప్తున్నది." నా సౌందర్యాన్ని కాపాడుకోడానికి నే నెల్లప్పుడు 'సుందర్ సోప్' నేవాడుదును' అని ముఖ్యమయిన మూడుభాషల్లోనూ బిజిలీగారి సుందర ముఖారవిందంతోపాటు ప్రత్యక్షమయింది. రోడ్డుమీద నువ్వు చూసుండాలే మేం తయారుచేయించిన బుష్‌కోట్ బట్ట" అని ప్రక్కని నిలబడిన సర్వర్‌తో 'కాఫీ' అన్నాడు రామారావ్.

"ఆ! ఎవడో ప్రేయసీ ప్రియులున్న బుష్‌కోట్ బట్టను వేసుకొంటే, అన్ని బుష్‌కోట్లూ అలాంటివే అయుంటాయని అంతగా వాటివైపు చూడలేదు. ఎవరో ఒకావిడ గౌనుమీదకూడా చూశాను. ఏవో బొమ్మలు."

"ఆడా, మగా అని ఆలోచించదక్కర పత్రలూ,లేదు. ఇప్పుడు అందరికీ అవే రక్షణ ఆకర్షణ పత్రాలూను" సర్వర్ తెచ్చిన కాఫీపుచ్చుకుంటూ అన్నాడు.

"ఇంతకీ మోటార్ సైకిల్ సంగతి చెప్పావు కాదు."

"ఇంక వూహించుకోలేవూ? మోటార్ సైకిల్ ఎలావచ్చుంటుందో."

"ప్రజంటేషనా?

'ఇంచుమించు మూడునాలుగు వేల వరకు బట్ట అమ్మకంలో నే మా వాళ్లు లాభంతీశారు. అంచేత పబ్లిసిటీపనుల కోసం ఓ మోటార్ సైకిల్ కొని, నాజీతం రెండు వందలు చేశారు.'

"కొట్టేవన్న మాట ఛాన్స్' అన్నాను సంతోషంగా.

(56-వ పేజీ చూడండి)

★ రాగముక్త ★

మాత్రం లేదని! కాని అప్పుడామె ఒక సమస్యగానే తోచలేదు.

ఏమయినా మనం—ఏదో కారణంవల్ల—మళ్ళీ బయలుదేరిన చోటనే వున్నాం. చేతులు దులుపుకుని మళ్ళీ నేను రెక్కలు వచ్చిన పక్షిలా ఫీల్ అవుతున్నాను. నా జీవితం నువ్వనుకున్నంత నిష్కళంకం కాదు రాజా. నారాయణకి అంతా తెలుసు. నేను నీతో అబద్ధం ఆడేను. నేను వెంకటేశ్వర్లుని ప్రేమించాను ఒకప్పుడు—కాని ప్రస్తుతం నేను నిర్ణయానికి వచ్చినది పశ్చాత్తాపంకొద్దీ కాదు, సత్యవతికోసమూ కాదు. నిజానికి వాళ్ళనిగురించి ఆలోచనలే లేవు. ఇదంతా నా స్వార్థంకోసం. ఇప్పుడు నిన్నుగురించికూడా నేను ఆలోచించటంలేదు. నా హృదయదౌర్బల్యం నశించి; మళ్ళీ నా భవిష్యత్తుకి అధికారిణిని నేనే అయ్యానన్న సంతోషంలో నాకు మిగతావేం కన్పించడంలేదు. ఇలా మనం విడిపోవడం మనిద్దరికీ మంచిది. 'జీన్ క్రిస్టాఫ్' నవలంటే నీకిష్టం అనేవాడివి. దానితోనే నా జీవితం మేళవించుకున్నాను. జీవితం ఒక ప్రవాహంవంటిది. నడవగలిగినంత దూరం దాని ఒడ్డున నడవడమే మన పని. ఇందు నిరాశకి తావులేదు. నన్ను మర్చిపో రాజా.

రమణ.'

రాజు ఉత్తరం చదువుకుని ఏడ్చాడు. నారాయణకి కూడా చూపి కళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకున్నాడు—'తన వాగ్దానాలన్నీ మరిచిపోయింది' అనలేదు అతను.

'తన పాతజీవితం చెప్తే నా ప్రేమ నశిస్తుందనుకుంది కాబోలు. రెండేళ్ళు కాపరం చేశాము. జీవితమంటే ఆమాత్రం తెల్సుకోలేకపోయింది' అన్నాడు. నారాయణ మాట్లాడలేదు. 'నారాయణా నువ్వు అదృష్టవంతుడివోయ్. చక్కగా పెద్దవాళ్లు కట్టిన పిల్లని చేసుకున్నావు. కాని మాలాంటి జీవితా లుండవద్దూ మరి.' అన్నాడు రాజు.

ఇదే మాట వినక రమణ ప్రేమని గురించి బాధపడే వెంకటేశ్వర్లూ అన్నాడు నారాయణతో.

కాని నారాయణకి వీళ్ళ తెల్సు, వెంకటేశ్వర్లూ అందరికంటె సుఖంగా వున్నాడని. రమణ కూడా ఇకముందు సుఖంగా వుంటుంది. ఇద్దర్ని ప్రేమించినా జీవిత సాగరంలో ఆమెకి అమృతభాండం దక్కలేదని విచారించ పనిలేదు. ఆమెలో కలిగిన ఆశావాదమే ఆమెకు సకలసౌఖ్యాలూ సమకూర్చగలదు. కాని రాజు మాటే ఇప్పుడెప్పుడే చెప్పలేదు. ★

రైలులో ఒకరు: (ముష్టివానితో) ఏయ్, రైలు వెళ్తూన్నప్పుడు పాడుతున్నావ్, ఆగినప్పుడు మానేస్తున్నావేం?

ముష్టివాడు:- ఆగినప్పుడు పాడితే అపస్వరాలు వస్తాయండి.

శ్రీపాద సుబ్రహ్మణ్యం—వాల్తేరు.

★ పబ్లిసిటీ ★

(21-వ పేజీ తరువాయి)

'ఛాన్స్ వుంటుందిలే రోజులు కలిసి రావాలన్నాడు. ఆ తర్వాత యిద్దరం వేరే వేరేపనులమీద ఎవరిదారిన వారు వెళ్లిపోయాం.

ఆ తర్వాత ఆ యిదారు రోజులకు కాబోలు నాకు టైఫాయిడ్ వచ్చింది. ఇరవైమూడు లంఘనాలు చేయించింది. రామారావు పనితొందరవల్ల కాబోలు రాలేదు. నాజ్వరం సంగతి తెలిస్తే వచ్చేవాడేగానీ, అతణ్ని గాబరా పెట్టడం యిష్టంలేక తెలియనివ్వలేదు. ఒకనాడు డాక్టర్ యిక రేపటినుండి ఆఫీస్‌కి వెళ్లొచ్చన్నాడు.

ఆ సాయంత్రం రామారావు యింటికి వెళ్దామని బయలుదేరాను. అప్పటివరకు ప్రచండంగా ప్రకాశించిన సూర్యుడూ పడమట దిగజారిపోతున్నాడు. తల దించుకొని పోతున్న నేను ఒక్కసారి తలెత్తాను.

ఎదుట రామారావు కనపడ్డాడు. ఈసారి మోటార్ సైకిల్ మీద కాదు, నడిచి వస్తున్నాడు. అతని ముఖం దీనంగా కనపడుతోంది. ఇద్దరం ఆగాం. కారణం అడక్కుండా వుండలేకపోయాను.

'ఏం! అలా వున్నావ్'

'ఈ వేళటినుండి మన ఉద్యోగం నాస్తి' అన్నాడు బాధగా.

'ఏం చేత! ఈమధ్యనేగా ప్రమోషన్ వచ్చిందన్నావ్. అప్పుడే ఎలా తీసేశారు?'

'ఆ 'మోహన్ సోప్స్' వాళ్లున్నారు కదూ?'

'అవును'

'వాళ్లు బిజిలీఫోటో టెస్టిమోనియల్‌తో ఓ బుష్‌కోటు బట్ట తయారుచేయించారు. అంచేత వాళ్ళసబ్బువాడుక ఎక్కువయింది. మా కంపెనీ పడుకొంది. నా ఉద్యోగం ఊడింది."

"మరి మీరుకూడ బిజిలీఫోటో, టెస్టిమోనియల్‌తోనే కదూ, బట్ట తయారు చేయిస్తా ఆ బట్ట సేలవకమేంటి?" అన్నాను విషయం అర్థంకాక.

"నేను బుష్‌కోట్ తొడుకుతున్న బిజిలీ ఫోటో కదూ పుచ్చుకున్నారు?"

"అవును"

"ఆ మోహన్ సోప్స్, పబ్లిసిటీ ఆఫీసరు ఆవిడగారికి మరో అయిదువందలు హెచ్చు చేసేసి బుష్‌కోటూ తొడుక్కోకుండా మరేబట్టా కట్టుకోకుండా వున్న ఫోటో పుచ్చుకున్నాడు."

నేను షాక్ అయి "నిజంగానా?" అని కేక వేశాను.

"ముమ్మాటికి నిజం" అన్నాడు.

అప్పటి కర్థమయింది నాకు, పబ్లిసిటీలో వుండే ఘోరమైన నగ్న సత్యం. ★

కాంచన ద్వీపం
వెల 1-8-0
పోస్టుఖర్చులు ప్రత్యేకం.
ఆంధ్రగ్రంథమాల, మద్రాసు.

శ్రీమదాంధ్ర
మహాభారతము
ఉద్యోగపర్వము
వెల రూ 1-0-0
ఆంధ్రగ్రంథమాల,
మద్రాసు 1.

Edited, Printed & Published by S. Sambhu Prasad at the Andhra Patrika Press, 7, Thambu Chetty St, Madras.